

Thema: familie, scheiding

ERAF GEVALLEN

1.

-Gelukkige verjaardag ! -

De gouden letters blinken.

Lisse blinkt ook.

Snel draait ze het kaartje om.

Ze spelt de namen. Zorgvuldig.

T-an-te St-ie-n- Fem-ke - War-re.

Het kaartje lijkt leger dan anders.

Witter dan vorig jaar.

'Mams, waar is nonkel Luuk ?'

Mama aarzelt.

Onzeker kijkt ze naar tante Stien. Die zit tegenover haar aan tafel .

'Eraf gevallen,' sneert tante Stien.

Lisse blinkt niet meer.

'Er-af gevallen ?'

Haar stem weerkaatst in de keuken.

'Maar hoe...?'

Mama's blik duwt haar de deur uit.

Lisse loopt naar buiten.

De kaart houdt ze stevig vast.

Haar ogen speuren naar de grond.

Hij moet hier toch ergens liggen.

2.

Tante Stien is snel weggegaan.

Sneller dan anders. Lisse kijkt weer naar de verjaardagskaart.

De letters blinken nog. Maar minder nu.

Tante Stien staat nog op de kaart.

Nonkel Luuk is nog steeds niet terug.

Lisse loopt weer naar binnen.

'Ik kan hem niet vinden,' zegt ze treurig.

Mama kijkt uit het raam.

Haar hoofd lijkt ergens anders.

Haar oren ook.

3.

Lisse kruipt op mama's schoot.

Met haar wijsvinger aait ze zachtjes over de achterkant van de kaart.

Over de witte lege plaats.

'Doet het pijn?, vraagt ze.

Mama kijkt verstrooid. 'Wat liefje?'

'Of het pijn doet als je valt ?'

Mama zucht.

'Ja,' zegt ze. 'Ja, dat doet pijn.'

Lisse zucht ook. Arme nonkel Luuk.

4.

Mama duwt Lisse zachtjes van haar schoot. Lisse kijkt haar vragend aan.

'Lisse,' zegt mama, 'Nonkel Luuk is niet echt van de kaart gevallen. Tante Stien heeft hem...

'Eraf geduwd', flapt Lisse eruit.

Mama glimlacht.

Een vleugje glimlach. Dan is het weg.

Mama zucht alweer. Haar stem klinkt als de stoppelbaard van papa.

'Nonkel Luuk gaat binnenkort ergens anders wonen.'

Even is het stil. Een minuscuul stilte-tje.

'Ze gaan scheiden dus.' zegt Lisse. Trots kijkt ze haar moeder aan.

Mama zegt niets. Ze zwijgt en knikt van ja. Ze lijkt niet trots op Lisse.

'scheiden,' zegt Lisse nog eens.

De woorden kaatsen tegen de muren. De kamer lijkt leger dan anders.

Het kaartje is nog steeds leeg.

Nonkel Luuk komt niet terug.

5

Er valt een koe in de bus. Ze is plat. Lisse vindt ze mooi.

De koe kauwt op een tekstballon.

De koe boet : 'Gelukkige verjaardag, Lisse.'

De achterkant is leeg. En bijna wit.

Op enkele letters na.

'non-kel Lu-uk'

Lisse spurt met het kaartje naar mama.

'Kijk,' zegt ze. 'Nonkel Luuk denkt ook aan mij.'

Mama glimlacht. 'Lief van hem,' zegt ze zacht.

'Ja, lief van hem,' zegt Lisse.

Ze streelt de koe en loopt er mee naar haar kamer.

6

De twee kaartjes staan naast elkaar.

De blinkende letters en de koe.

Lisse draait de kaartjes om.

Voorzichtig schuift ze de kaartjes tegen elkaar.

Het lege tegen het nog legere.

Ze passen precies.

Lisse meet en plakt. Het gaat goed.

Voorzichtig maakt ze alles heel.

Katia Van Cleynenbreugel